

1. Blátivá cesta (Pacifik)

R: $\begin{matrix} C & & Emi \\ Blátivou, & blátivou, & blátivou, & blátivou \\ F & & C \\ cestou & dál & nechceš & jít, \\ F & & C & Emi \\ kde & jen & máš & touhu & bláznivou, \\ Dmi & & G & & C \\ kde & jen & máš, & co & chtěl & jsi & mít, & chtěl & jsi & mít. \end{matrix}$

1. $\begin{matrix} Ami & G & & Ami \\ A & tak & se & koukáš, & jak & si & kolem & hrajou & děti, \\ C & & G & & C \\ ve & slunci & koté & usíná, \\ F & & G & & C & & Ami \\ a & jak & si & před & hospodou & vyprávějí & kmetí, \\ D^7 & & G \\ život & prej & stále & začíná. \end{matrix}$

2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrháný džíny,
čas běží, je to ale znát.

R:

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
po jiným ani netoužíš.

4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R:

2. Babička Dallila (Pacifik)

1. $\begin{matrix} G \\ My & měli & babičku & čilou & jak & lasičku, \\ D & & G \\ vstávala & o & půl & třetí, \\ říkala & den & co & den: „Nespěte & pořád & jen, \\ D & & G \\ čas & jako & mustang & letí.“ \\ C & & D & & G \\ Brnkala & na & starém & spinetu, & kamarád & její & byl & Vinnetou, \\ někdy & též & na & moment & přišel & Old & Shatterhand, \\ D & & G & C \\ ten & s & ní & hrál & na & trumpetu. \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} C & & G & & C \\ U-smívej & se, & ty & můj & broučku, & mládí & smutek & nesluší, \\ & & G & & C \\ vzhůru & pusou & do & obloučku, & ať & se & srdce & rozbuší, \\ G & & C \\ úsměv, & to & je & pohlazení, & úsměv & lidí & v & lepší & změně, \\ & & G & & C & G \\ u-smívej & se, & ty & můj & broučku, & ať & nám & smutno & není! \end{matrix}$

2. Když slunko vysvitlo, babičku to chytlo,
nebyla k udržení,
volal hlas přírody, lesů a hospody,
toho si člověk cení.
Spacák si narychlo sbalila, do termosky grog si nalila,
na tramp to valila pod jménem Dallila,
lidi, to je k zbláznění.

R:

3. Vyštěkly pistole do sklenic na stole,
když už nebylo co pít,
střepy, ty prej věští vždycky náký štěstí,
babička dovedla žít.
A taky uměla vyprávět, jak jednou bizona střílel děd,
dal ho do ruksaku a cestou ve vlaku
střílel ho za rumů pět.

R:

3. Čínská čtvrt' (Pacifik)

1. Ami
Křivolaký ulice jsou v čínský čtvrti,
 E^7
každá noc tu přináší své oběti,
 Dmi Ami
malý Číňan oči mhouří v hustém opiovém kouři,
 E^7 Ami G
jeho smutek budí dojetí.

R: C F C A^7
Svit lampionů, utichne hluk kamionů,
 D^7 G C F C G
pomalý song o špiónu potmě si zpívám,
 C F C A^7
dým opiový, nad hlavou drak papírový,
 D^7 G C F C C^7
dušený květ bambusový potichu jídám,
 F C
a když spatřím malou gejšu jen tak na dohled,
 $G^{\#}$ D^7 G
že mám žlutou kůži, není vidět, jak jsem zbled',
 C F C A^7
až dopiju čaj, zazvoní tmou stará tramvaj,
 D^7 G C F C E^7 Ami
odjedu tam, kde mi jen daj' jedinou lásku.

2. V křivolakých ulicích zkus hledat lásku,
každou chvíli život visí na provázku,
mlha jako řídký těsto, hledáš noční podnik přesto,
že je láska na zakázku.

R:

3. V křivolakých ulicích je z rákosí dům,
vočazená petrolejka, lacinej rum,
tam ti dají domnění, že je láska umění,
a pak připraví tě o rozum.

R:

4. Dál, dál, dál (Pacifik)

1. A $C^{\#}mi$ D E^7
Za horama zlato hoří v žilách Černejších skal,
 A $C^{\#}mi$ D E^7
horečkou tě nohy povedou,
 A $C^{\#}mi$ D E^7
nepřemejšlej, chvílku nato ruksak rychle sbal,
 D H^7 E^7
zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc,
nežli v těžký chvíli modlení,
Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic,
prokleješ to zlatý kamení.

R: A D A
Dál, dál, dál, co řeka pramení,
 H^7 E^7
tam, kde břeh ukrývá drahý kamení,
 A D A
dál, dál, dál tou řečou mámení,
 E^7 A
tam, kde na tě kývá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
nebo zůstaneš v tý zemi spát,
nekoupíš si ani burák, až se vrátíš k nám,
jak se budeš vo ty prachy bát.

4. Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
na tebe už každej zapomněl,
máma, co se na tě smála, už je pod zemí,
a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

R:

5. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
bankéři se vo tě budou prát,
už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží,
už nebudeš šťastnej klidně spát.

R:

5. Divná láska (Pacifik)

1. D Emi $F^{\#}mi$ Emi
Odvážejí dlouhý vlaky moji lásku,
 D Emi $F^{\#}mi$ Fmi Emi
v černým rámu visí jízdní řád
 A D Emi B^b A (D)
a v trávě čtyřlístek se pro nás někde skrývá.

2. Najdeš možná zašlápnutou sedmikrásku,
až zůstaneš na kolejích stát,
poznáš, že po ránu se jazz tak špatně zpívá.
 F D F D

R: Emi $F^{\#}mi$ Hmi B^bmi A
Znáš mý blues, obyčejný, tichý blues,
stále zní, když nocí bloudí Velkej vůz.

3. Nad tratí se ranní mlhy povalují,
v očích dálku, přijdeš mi sbohem dát,
proč každá láska vždycky končí nějak divně?
4. Hvězdný dráhy prosba moje nespomalí,
poslední už píseň začli hrát
a můj jazz po ránu teď nezni nijak vlídně.

R:

R:

5. Marnej pláč a marný moje zaklínání,
každá cesta jednou konec má
a v jazzu utopím tu svoji divnou lásku.

6. Jim z fregaty (Pacifik)

1. $\begin{array}{cc} E_{mi} & G \\ E_{mi} & G \end{array}$
Kdo by neznal Jima ze špinavý fregaty,
kořalu měl nadevše rád, holky nahatý,
 $\begin{array}{cc} D & C \\ A & D \end{array}$
lodivodem kdysi bejval, plavbě rozuměl
a na ostrovy pokladů se vždycky dostat chtěl.

2. Teď tu leží na palubě v plátně smotaněj,
šlak ho trefil, u pobřeží sám je ztracenej,
černejš steward zpívá blues na cestu poslední,
tak je funus veselej a táhne k polední.

R: $\begin{array}{ccc} G & C & G \\ C & & G \\ & C & E \end{array}$
Hodte ho žralokům a žádnej otčenáš,
ta duše ďáblu patří, tak mu, pane, jeho hříchy smaž,
hodte ho žralokům, dnes poslední měl rum,
 $\begin{array}{ccc} A & D & G \end{array} H^7 E_{mi}$
ve Friscu prochlastal svůj třípatrovej dům.

3. Na pobřeží na něj vůbec nikdo nečeká,
nikdo za něj mši neslouží, nikdo nekleká,
prázdná židle v putyce jen po něm zůstane
a barman, ten si vodplivne a nic se nestane.
4. Čtyři muři tělo v plátně hoděj' hlubinám,
snídani těm vyvalenejm mořskejm potvorám,
posádka se rozejde, vždyť vo nic neběží,
ať se radši kotvy zvednou, plujem k pobřeží.

R:

R:

7. Kalendář (Pacifik)

1. $\begin{array}{cc} D_{mi} & C \\ B^b & A \end{array}$
Všechny věci už mám od mlhy provlhlý,
přesto držím tu stráž s podzimmim dnem,
 $\begin{array}{cc} D_{mi} & C \\ B^b & A \end{array}$
šťěstí není mít jen pořád pohodlí,
tak se toulám mezi listí se svým snem,
 $\begin{array}{cc} G_{mi} & C \end{array}$
kůry stromů se letos naposled dotýkám
 $\begin{array}{cc} A_{mi} & D_{mi} \end{array}$
předtím, než kraj půjde spát,
 $\begin{array}{cc} G & B^b \end{array}$
nejsem tu cizí, když podzim mizí,
 $\begin{array}{ccc} C & A_{mi} & D_{mi} \end{array}$
a skřehlejma rukama chci na struny hrát.

R: $\begin{array}{c} F \\ C & A \end{array}$
Kalendář tak jako strom už má jen pár listů
a tma jak černá dáma nám přichází vstříc,
 $\begin{array}{cc} D_{mi} & D_{mi} \\ C & C \end{array}$
já tu teď stojím jak zbloudilej pes
 $\begin{array}{ccc} D & D^{maj7} & D^7 \end{array} E_{mi}$
a nemám už sílu, má láska, jak dřív
 $\begin{array}{ccc} G_{mi} & A & D \end{array}$
s tebou ty skály dál lézt.

2. Starou tornu už mám celou vodřenou,
s ní jsem prošel ten les už nastokrát,
já se vrátím s jarem, až se ledy hnou
a když sněhy na všech stránách začnou tát,
v duchu počítám roky, co jsem tu zanechal,
jak cizinec nechtěl jsem být,
jedno vím jistě, že na tomhle místě
mý kroky určitě budou dál znít.

R: $\begin{array}{ccc} G_{mi} & A & D \end{array}$
+ [: s tebou ty skály dál lézt ... :]

8. Klára (Pacifik)

1. Nad hlavou jen bledý lampy svítí,
v dálce bliká světlo výstražný,
o půlnoci doprodali pití,
právě odjel rychlík poslední,
pro koho a na co tady čekám, perón už se dávno vyčistil,
pro koho tu mačkám v dlani to její poslední psaní
s přáním, aby rychlík zabrzdil.
2. S červánků se probudilo ráno,
myslím, že jsem tady zbytečněj,
já plakat mám a nebo volat „mámo“,
lampy zhasí dědek zkřivenej,
z olověnejch stínů slunce vyšlo, zbytečný je dál po trati jít,
zbytečný je čekat Kláru, divnej akord na kytaru
najednou dosrdce mi až vlít’.
- R: Poslední přišel den, sbohem, Kláro, odcházíš, odcházíš,
po slepých kolejích smutný ráno přijde blíž, přijde blíž.
3. Rychlík tvůj odjíždí,
čekat dál už nemá vůbec čas,
s jedinou nadějí
zmizel v dálce světél bílej pás ...

9. Koukej se hnout (Pacifik)

- R: Tak už koukej se hnout, než ujede nám vlak,
nocí přijíždí bílej dzíp,
tak už koukej se hnout a řekni: je to tak,
možná lhaní ti půjde líp.
1. Svou pavoučí síť kol tebe oprádám,
za ní můžeš si vysnit zem,
kde plují tvý bílý oblaka k pastvinám,
starý písne zní nad krajem.
- R:
2. Sám na zemi máš jen celtu zmuchlanou,
těžko vzdáváš se svýho já,
snad čekáš, dál čekáš, až deště přestanou,
mně se zatím o čertech zdá,
3. Co děsí tě víc - můj dům anebo zdviž,
moje touha i čekání,
vím dávno, co hraješ a čemu uvěříš,
co tě pro lásku zachrání.
- R:
4. Tak dej si už říct a řekni: spadla klec,
jemný chování málo znáš,
až v přístavu plachty ti spravím nakonec,
zase šátkem mi zamáváš.
- R: + možná lhaní ti půjde líp ...

10. Listopad (Pacifik)

1. Ráno kalný slunce málo svítí, svítí,
blázen malíř barvy rozsypal,
prázdný větve bez života kvítí, kvítí,
v mlhách se tvůj pozdrav zatoulal.
- R: Víš, to listopad lásku nemá rád,
úsměv slunci vzal, jít však musíš dál.
2. Nad hlavou se hustý mraky válí, válí,
nízko krouží osamělej pták,
padá dešť, a přesto tváře pálí, pálí,
táhneš dál jak opuštěnej vrak.
- R:
3. Nevíš, co tě táhne mokrou trávou, trávou,
nevíš, co tě nutí jinde spát,
touhy tvý jsou nekonečnou trávou, trávou,
kam tě žene nenasytnej hlad.
- R:
4. Cesty přece jednou někde končí, končí,
tam, kde čeká věčný svítání ...

11. Mississippi blues (Pacifik)

1. $\begin{array}{c} \text{Ami} \quad \text{Dmi} \\ \text{Říkali mu Charlie a jako každé kluk} \\ \text{Ami} \quad \text{G} \quad \text{Ami} \\ \text{kalhoty si o plot potrhál,} \\ \text{Dmi} \\ \text{říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,} \\ \text{Ami} \quad \text{G} \quad \text{Ami} \\ \text{na plácku rád košíkovou hrál,} \\ \text{C} \quad \text{F} \\ \text{křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,} \\ \text{Dmi} \quad \text{E} \\ \text{až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,} \\ \text{Ami} \quad \text{Dmi} \\ \text{někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,} \\ \text{Ami} \quad \text{G} \quad \text{Ami} \\ \text{nikdo neplakal a nikdo neprosil.} \\ \text{C} \quad \text{Ami} \quad \text{F} \quad \text{G} \quad \text{C} \\ \text{R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,} \\ \text{Ami} \quad \text{F} \quad \text{G} \quad \text{C} \quad \text{Ami} \\ \text{Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.} \end{array}$
2. Říkali mu Charlie a jako každé kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát,
odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří a co sám může mít,
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
netušil, a teď mu řeka zpívá blues.
- R:
3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
jako slepý na kolejích stál,
nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhéj klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.
- R:
- R: $\begin{array}{c} \text{C} \quad \text{Ami} \\ + [: \text{ Mississippi, Mississippi } \dots :] \end{array}$

12. Morytát o řezníku Peroutkovi (Pacifik)

1. $\begin{array}{c} \text{G} \quad \text{D}^7 \quad \text{G} \\ \text{Na Zderaze bydlel řezník, jmenoval se Peroutka,} \\ \text{D}^7 \quad \text{G} \\ \text{vedle v domě bydlel zase oficiál Metelka,} \\ \text{C} \\ \text{Peroutkova manželka Irena,} \\ \text{G} \quad \text{A} \quad \text{D}^7 \\ \text{krásná žena, pohledná, nevěrná,} \\ \text{G} \quad \text{D}^7 \quad \text{G} \\ \text{oficiál Metelka jen po jejím těle toužil.} \end{array}$
2. Sváděla ho na pavlači, zrovna prádlo věšela,
a správčová toho domu do řeznictví běžela,
Peroutka vzal největší sekeru:
„Potrestám tu bezbožnou nevěru,“
hnal to po třech schodech hákem, jak pospíchal nahoru.
3. Přistihnul je na pavlači, vedle necek jak stáli,
nevěděli, kdo sem kráčí, něco si povídali,
Metelka jí koukal do výstřihu,
předstíral, že pojíždá koblihu,
Peroutka to všechno viděl, krve v něm nedořezal.
4. Useknul jim voboum hlavu, eště vočí vydloubal,
a s rukama krvavýma potichu modlit se jal,
položil i svou hlavu na špalek,
usek' mu ji řeznickej pacholek,
tak tam v krvi na pavlači ležej' těla bezhlavý.
5. Ve špitále Na Františku hlavy jim zas přiřili,
teď přijde ten velkej vomyl, co voni netušili:
ve špitále hlavy si popletli,
jak tam byly v márnici useklý,
Peroutkovi dali hlavu oficiála Metelky.
6. Jen Irena byla stejná, poněvadž byla žena,
a pak z toho, co se stalo, nedobře naložená,
když Peroutku s Metelkou viděla,
hrůzou padla, pak do vody skočila,
její tělo už nenašli, a tak došla odplaty.
7. Poučení z toho plyne, poučení zásadní:
nad lékařskou vědu není, ta život vždy zachrání,
když vás doktor z krchova vytáhne,
zničíte se podruhý důkladně,
protože je vám to prostě osudem přisouzený.

13. Mořská víla (Pacifik)

1. Ami Emi Ami C G C
Mořská víla usíná, vlny hladí pobřeží,
 Dmi Emi
slunce oči klopí, v mokřem písku stopy
 F G Ami
zmizí, až se sešerí.
2. Večernice vychází, s mořem tiše rozmlouvá,
staletí čas běží, vyzvánění z věží
pro toho, kdo vyplouvá.
- R:** Dmi G C Dmi E Ami
Včera, dnes a zítra zas lodi zrána vyplují,
 Dmi G C Dmi E Ami
v očích dalek předobraz, touhy splétáš s nadějí,
 Fmi C Fmi C
mořská víla přivábí němou písní vodních řas,
 Dmi Ami F^{maj7} C
vůní kávy, hedvábí, kouzlem exotických krás.
3. Hoří svíce voskové pro ty, co dnes vyplují,
tajná síla díků, podle starých zvyků
světla po zdech čarují.
4. Mořská víla usíná, marné z dálky volání,
sbohem, kdo se bojí, u ní neobstojí
při jediném setkání.
- R:**

14. Někdo si píská (Pacifik)

1. C Emi $D^{\#}mi$ Dmi G C Emi $D^{\#}mi$ Dmi G
Večer když usínám, někdo si píská tmou,
 D G D G
u okna stojím, trochu se bojím, že skončí s ozvěnou.
2. Jaký měl asi plán ten zadumaný pán,
 D G C F C G
že touhle písní ukončil dnešní flám.
- R:** C E F C
Někdo si píská ulicím k ránu písničku vzdálenou,
 F C A D G
písničku z desek ohraných, s podivnou náladou,
 C E F E
někdo si píská a mně se stýská po prvních tanečních,
 F Fmi C A D $G^{\#}$ G C G
po pánu s knírem tam za klavírem, a venku napadal sněh.
3. Když ráno rozzáří, poznám, že ráda jsem,
že klidně dneska ohraná deska přivítá nový den.
4. Vzpomínky odvanou, slunce mě pohladí,
a já se přiznám, že mi to nevadí.
- R:**
- R:**

15. Neznámá země (Pacifik)

1. Dmi Ami Gmi
Tam, kde vítr se zdvih' a pohladil tu zem,
 Dmi Ami Gmi
dešť se smál na tvářích těm, co říkali si „jdem!“,
 B^b C Dmi
táhli dál, pořád dál.
2. Do očí prach se hnal a slunce zakryl mrak,
písek ryl znamení těm, co klopili svůj zrak,
táhli dál, pořád dál.
- R:** F Emi A^7 Dmi
Tahle země neznámá svoji náruč otvírá, před námi je cíl,
 Gmi C Ami
jako fata morgana k nebi rostou siluety hor,
 G B^{b7} A^7 Dmi
jako vodu zdolá vor, tak my táhnem dál, pořád dál.
3. Tam, kde tráva je výš než kytky v okolí,
nízký brod promáčel boty z kůže bůvolí,
táhli dál, pořád dál.
4. Jako knot mlhu sfouk', rozehnal mléčný stín,
vítr z hor ukázal jarní země tichý klín,
táhli dál, pořád dál.
- R:**
- R:** B^{b7} A^7 Dmi
+ [: tak my táhnem dál, pořád dál ... :] :

16. Oregon (Pacifik)

1. Emi G Emi
Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
 Ami Emi G Emi
kdo zbourel ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
 Ami Emi
těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
 Ami H^7
že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
 Emi G Emi
kdo přes pláne hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.
 C D G Emi
- R:** Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
 C D Emi
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,
na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,
kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.
- R:**
3. Kdo věst bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
člověk se drápe až někam k nebi blíž,
dostává rány, a přesto leze výš,
hlede svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.
- R:**
- R:** Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.

17. Poraněný koleno (Pacifik)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & & D \\ \text{Poraněný koleno to místo jméno má,} \\ E_{mi} & & D \\ \text{krví zpitá země, co tance duchů zná,} \\ E_{mi} & & D \\ \text{bídu psanců štvanejch a z kulovnice strach,} \\ C & (H^7) & H^7(E_{mi}) \\ \text{země, která skrývá zlatěj prach.} \end{matrix}$

2. Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,
z hanby bledejších tváří, co prej dovedou žít,
s Písmem svatým přes mrtvolý jít.

- R: $\begin{matrix} E_{mi} & & C & & G \\ \text{Až z větrnejch plání zazní mocný hlas,} \\ E_{mi} & & G & & E_{mi} \\ \text{zazní hlas, zazní hlas touhy můj,} \\ & & C & & G \\ \text{Siouxové táhnou z rezervací zas,} \\ E_{mi} & & G & & E_{mi} \\ \text{táhnou zas, táhnou zas, stateční.} \end{matrix}$

3. Poraněný koleno je místo prokletí,
Siouxové táhnou jak tenkrát před lety,
pošlapaný právo kdo v zemi otců má,
tomu slova jsou tak zbytečná.

4. Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,
dětem týhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písně znějí dál
tam, kde hrdý Sioux věrně stál.

R:

5. Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větrů k nám Mesiáš jde ven,
voják hlavu sklopí a k nohám hodí zbraň,
pochopí, kdo splatil krutou daň.

6. Tři sta bojovníků tak, jako jeden muž,
neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek své země svůj život půjdou dát,
i jejich děti chtěj' si taky hrát.

R:

R:

18. Stín na kolejích (Pacifik)

1. $\begin{matrix} D_{mi} & & E^7 \\ \text{Vlak se řítí, světla svítí mlhou, černou tmou,} \\ D_{mi} & & E^7 & & A^7 \\ \text{někdo zvednul návěstí, šraňkama nejde hnout,} \\ D_{mi} & & & & E^7 \\ \text{v kupé v třetím vagónu si sednul teď můj stín,} \\ D_{mi} & & A^7 & & D_{mi} \\ \text{přímo, lásco, vedle tebe, co teď bude s ním?} \end{matrix}$

- R: $\begin{matrix} D_{mi} & \frac{D_{mi}}{C} & \frac{D_{mi}}{B^b} & \frac{D_{mi}}{A} & D_{mi} & \frac{D_{mi}}{C} & \frac{D_{mi}}{B^b} & \frac{D_{mi}}{A} \\ \text{Stát, stát,} \\ D_{mi} & & G_{mi} & & A_{mi} & & D_{mi} \\ \text{na kolejích totiž leží místo mě dneska můj stín.} \end{matrix}$

2. Nádražáčkou uniformu teď na sebe dám,
všechny zvuky týhle trati zapomenout mám,
s rozsvícenou lucernou vybíhám z domku ven,
dejchám, běžím po kolejích, vlak se řítí sem.

R:

- *: $\begin{matrix} G_{mi} & & A_{mi} & & D_{mi} \\ \text{Jak pelyněk láska zhořkla mi,} \\ C & & & & D_{mi} \\ \text{chutnala jak na jazyku blín,} \\ G_{mi} & & A_{mi} & & D_{mi} \\ \text{žádnou lítost jsi neznala,} \\ E^7 & & & & A^7 \\ \text{tak proč bys litovala stín?} \\ D_{mi} & & G_{mi} & A^7 & D_{mi} & & G_{mi} & A^7 \\ \text{Záchrannou brzdou jsi neuměla hnout,} \\ D_{mi} & & G_{mi} & A^7 & D_{mi} & & G_{mi} & A^7 \\ \text{já blázen do tvých očí jsem korábem chtěl plout,} \\ D_{mi} & & A_{mi} & & B^b & & & F \\ \text{jenže to nebyl přístav, ale moře bouřlivé,} \\ G_{mi} & & & & E^7 & & & A^7 \\ \text{nakonec můj stín k tomu řekl své.} \end{matrix}$

R:

*:

3. Probouzím se z toho šoku, na čele mám pot,
vstávám, koukám do zahrady, kdo přelezá plot,
schoval se mi mezi dříví kousek za kůlnou,
podobal se mému stínu, který bloudí tmou.

- R: $\begin{matrix} D_{mi} & & G_{mi} & & A_{mi} & & D_{mi} \\ \text{+ na kolejích totiž leží místo mě dneska můj stín ...} \end{matrix}$

19. Stopy sešlapaných bot (Pacifik)

1. E_{mi} H_{mi} E_{mi}
 G A_{mi} H^7
V kapsách nemaj' prachy, na vlak nemaj' lístky,
nad sebou jen mraky, z toho žádný zisky,
 E_{mi} A_{mi}
propocení bundy khaki, ešus černejší jako tér,
 E_{mi} C H_{mi} E_{mi}
nikdo není žádný frajer, každěj hraje fér.
2. Maskovací celtý, tele z první války,
trochu starý melty, před vočíma dálky,
sešlapaný vzorky kanad, který prošly bláto, snih,
v tornách něco ze vzpomínek, co hoří jak líh.
- R:** A_{mi} D^7
 G E_{mi}
Stopy sešlapaných bot,
nože ulomenej hrot,
 A_{mi} D^7
v dlaních nesou dálku k nám,
 $F^{\#7}$ H^7
na mundařech rosu chladnejš rán,
 C D G
oklikou jdou kolem měst,
 E_{dim} H^7
znají všechny písnejš prašnejš dlouhejš cest.
3. Mají rádi volnost nespoutanejš ptáků,
taky rachot pražců, skřípění kol vlaků,
semafor, pak dlouhejš tunel, šraňky dolů spuštěný,
kytary zní po vagónech ze skal ozvěny.
4. Z unavejš tváří svítí oči vlídný,
na vzdor kalendáři můžeš zůstat klidný,
bez mapy i bez kompasu najdeš vždycky cestu zpět,
i pár starejš kamarádů, co mají z vandrů svět.

R:

20. Studený slunce (Pacifik)

1. D_{mi}
 F
Autobus do mlhy rozstříknul šedý bláto,
obzor se náhle uzavřel,
 G_{mi}
mráz leze za nehty, je ostřej jako bláto,
 E^7 A^7
najednou nevíš, kam bys šel.
2. Cestou tě zdraví jenom holý ruce stromů,
někde je oheň, tam máš jít,
někde je teplo a klid rozsvícenejš domů,
ve větru píseň slyšíš znít
- R:** D_{mi} F
 C D_{mi}
Studený slunce nemá sílu,
snad proto začínáš se bát,
 F
objevíš v mlze bledou vílu
 C D_{mi}
a sejdeš z cesty, možná rád.
3. Autobus přiveze pach zítřejšího rána,
studenějš propocenejš vzduch,
zůstal jsi sám a s tebou polekaná vrána,
jedinejš v tomhle kraji druh.
4. Že přišla chvíle, kdy už nemůžeš se vrátit,
studená noc je zase blíží,
cesty se ztrácejí a nechtějí se krátit,
co je to touha, pochopíš.
- R:**
5. Touha jsou na obloze nekonečný mraky,
chuchvalce mlhy v údolí,
touha je volání a v dálce noční vlaky,
špinavejš vokoralejš snih.
6. Píseň, ta, na kterou už zapomněl jsi slova,
a s chutí kouře horkej čaj,
podivný volání, co slyším stále znova,
kde leží v dálce cizí kraj.

R:

R:

21. Svařené víno (Pacifik)

- R:** G C G
Vino svařené a vůně hřebíčku,
 Hmi E Ami
touhy dáš na váhu, pomůžeš jazýčku,
 C D $G D$
aby se přiklonil na stranu tvou.
- 1.** G H Emi G^7
Jsou země vzdálený, co jsem kdy poznat chtěl,
 C D Hmi Emi
i holky k zbláznění já na dosah jsem měl,
 A D G H Emi Cmi
však přátel pár, co mám, teď zbylo mi, nic víc,
 G E Ami D G
já dám si vína džbán, to pravdu může říct.

R:

- 2.** Sevřenou ruku v pěst a oči zavřený,
cítím vůni cest i vůni koření,
co chlapy pohání do všech světových stran,
a nic jim nebrání jít pro pár dalších ran.

R:

- 3.** Jsem vošlehaný chlap, pár křížků za sebou,
párkrát vedle šláp', však s hlavou vztyčenou
se porval s osudem i nad propastí stál,
že život smysl měl, jsem věřit nepřestal.

R:

22. Tulácké blues (Pacifik)

- 1.** G C^7 G
Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
 C^7 G
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
 C^7 G $F^{\#}$ F E
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
 A^7 $D^7(A^7)$ (D^7) (G)
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
- 2.** Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrat i pít a po přístavech starý songy hrát.
- 3.** Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích i nářek vdov, a v putykách s eprát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
- 4.** Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a volověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil.
- 5.** Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

23. Tvůj čas (Pacifik)

- 1.** E $C^{\#}mi$ E $C^{\#}mi$
Tvůj čas jen hvězdy měří, tvůj čas má někde cíl,
 E $C^{\#}mi$ $F^{\#7}$ H^7
ten hledat budeš stěží přes kameny a jíl,
 A H^7 A H^7
pojď, trošečnicku bludný, a dál se se mnou dej,
- R:** E A^7 E
Neváhej jít, ať šilencem jsi cest,
 $C^{\#7}$ $F^{\#7}$ H^7
neváhej snít pod nebem plným hvězd,
 E $G^{\#7}$ A $F^{\#7}$
dej ruku svou do dlaní tý tvojí dálce na hraní
 E H^7 E
a dej se vést, a dej se vést.
- 2.** Tvůj čas má sloky krátký a mlhu před sebou,
tvý kroky jsou tak vratký, když stíny kolem jdou,
tam na konci zní zvony, a pak se dobře měj,
tvý cesty dálkou voní, tak víc už neváhej.

R:

24. Ten chlap má koňskou náuru (Pacifik)

- 1.** Ami G
Jednou na cestě prokletý mně jak v minulým století
 F Emi Ami
zastavil tam uprostřed všech hrůz
 B^b E Ami
koňmi tažený rachotivý vůz,
 G
kočí měl klobouk do týla, byl strnulý jak mohyla
 F Emi Ami
a na kozlík mě k sobě klidně zval,
 C H Dmi Ami
měl zločinecký obočí, jen pohlédnout mi do očí
 F E G
jako by se znenadáni bál.
- R:** Cmi $D^{\#}$ $G^{\#}$ $D^{\#}$
Ten chlap má koňskou náuru, dál drkotá náš vůz,
 $C^{\#}$ $G^{\#}$ $D^{\#}$ $G^{\#}$ $D^{\#}$
je nebe plný purpuru a kola hrají blues,
 Cmi $D^{\#}$ $G^{\#}$ $D^{\#}$
má ve znamení podkovu a trochu drsnej styl,
 $C^{\#}$ Cmi B^b F
buďto mu oči vyklovu, nebo chtěla bych, aby se mnou žil,
 Ami
aby se mnou žil.
- 2.** Ve městě když mi sbohem dal, na voze rakev urovnal
a mně přestalo strachy srdce bít,
kopyta koní slyším ještě znít,
pak půlnoc věže odbily a ticho bylo za chvíli
černej kocour přeběh' náměstí,
ať byl to třeba dábel sám, já účty s ním si vyrovnám
a počkám znovu na tom rozcestí.

R:

25. Tak šel čas (Pacifik)

1. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & G \\ \text{Když jsi byl malej kluk, jako kluk plnej snů} \\ \text{Ami} & & G \\ \text{tajemství před mámou schovával,} \\ \text{Ami} & & G \\ \text{chtěl jsi bejt hrdinou, lásku mít nevinnou,} \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} \\ \text{a jak rád proti všem by jsi stál.} \end{array}$

- R:** $\begin{array}{ccc} C & & G & E \\ \text{Tak šel čas, přísahám, kolik zbejvalo štěstí} \\ \text{Ami} & & E \\ \text{a snů někde zůstalo stát,} \\ \text{Ami} & & G \\ \text{není místo a klid, nevidíš, pro co žít,} \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} \\ \text{nevěříš, že tě má někdo rád.} \end{array}$

2. Když jsi byl malej kluk, jako kluk přání měl,
každej vlak vohromnej se ti zdál,
měl jsi plán, tajnej plán: vobexplout oceán,
přišel den, a ty ses tomu smál.

R:

3. Přešel den, přešla noc, měl jsi málo i moc,
najednou vodešel dětskej smích,
zmizely nápady, tajemství vohrady,
najednou ten tvůj smích prostě ztich'.

R:

26. Už koně mě vítaj' (Pacifik)

1. $\begin{array}{ccc} E & & C\#mi \\ \text{Už koně mě vítaj' a voči maj' hnědý} \\ E & & C\#mi \\ \text{a na pozdrav chtěli by z ruky mi žrát,} \\ E & & C\#mi \\ \text{a psi řvou jak diví a já už mám pocit,} \\ E & & C\#mi \\ \text{jak kdybych ty koně zas vopravdu krad'}. \\ F\#mi & G\#mi & C\#mi \\ \text{Už zase jsem doma a všechno je stejný,} \\ F\#mi & G\#mi & C\#mi \\ \text{jen kalhoty škrťej', jak v base jsem ztloust',} \\ F\#mi & G\#mi & C\#mi \\ \text{a vopice šklebí se ze dveří báru,} \\ F\#mi & G\#mi & C\#mi E C\#mi E H^7 E \\ \text{jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.} \end{array}$
2. Už zase jsem doma a všechno je stejný,
jen rezatý Molly se rozspal chlív,
a přibylo dětí a ubylo voken
a plešatej barman je holej jak dřív.
- R:** Moje Mary je pořád ta hubatá zmije
a pod voknem pořád jí roste ten kmín
a pod velkým stromem tam na cestě za vsí
je pořád ten samej a placatej stín.
3. Jen jedno je divný: proč počítaj' husy,
když náhodou zastavím unavenej,
dyť zvyk v našem kraji je z lapáků vodcházet
s centíkem v kapse a nasycenej.
- R:** Prostě vracím se domů a domov mě zdraví
a všichni mi po našem naznačujou,
že rok už je v pekle a že vo mně vědí
a že si mě proklátě pamatujou.
- 4.=1.
- R:** Už zase jsem doma a všechno je pěkný,
jen kalhoty škrťej', jak v base jsem ztloust',
a vopice šklebí se ze dveří báru,
jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.

27. Vlak do země blues (Pacifik)

1. $\begin{array}{ccc} D & G^7 & D \\ \text{Už přijíždí můj vlak do země blues} \\ G^7 & & E^7 & A^7 \\ \text{po kolejích, co končí tam, kde září Velikej vůz,} \\ D & G^7 & & F\# \\ \text{po mostech touhy spálený cesta snad povede dál,} \\ D & H^7 & E^7 & A^7 & D & G^7 & D & A^7 \\ \text{moji modlitbu už dávno vítr svál.} \end{array}$
2. Do země blues jízdenku nekoupíš,
do země blues postačí, jen s kytarou když nastoupíš,
po strunách blues se roztančí, aby ti okovy sňal,
moji modlitbu už dávno vítr svál.
3. Do země blues ať můj vlak zatočí,
do země blues, tam cestu zná jen nebeskej průvodčí,
údolím snů i zklamání, neštěstím zbořenejch skal,
moji modlitbu už dávno vítr svál.
4. Vlak plnej blues nás do snů odváží,
na cestu dlouhou svítí nám naději všech nádraží,
s námi jdou, písni zmámený, blázen, tulák i král
moji modlitbu už dávno vítr svál.

28. Všivá loď (Pacifik)

1. D D^7 G D
Všivá loď s plachtovím veze pytle s obilím,
 E^7 A^7
kolik dnů vidíš jen moře plát,
 D D^7 G D
ženská jak vypadá, ouplná je záhada,
 A^7 D
dobrej Bože, tak nás tedy chraň!
2. Vobědváš vestoje, kuchař páchne vod loje,
za to máš celej den v horku dřít,
místo lásky je rum, kolem vlny jako dům,
zbejvá jen rezavou vodu pít.
- R:** D $F^{\#}mi$ G A
Holky nám, holky nám zase připomenou smích,
 D G A
sladký svítání,
 D $F^{\#}mi$ G A
holky nám, holky nám zase v nocích bezesných
 D A D
dají lásku i zklamání.
3. Kajuta bez plyše, krysy lezou po břiše,
když musíš v tejhle nádheře spát,
aby vzal s sebou hrom zrezavělej lodní zvon,
to hned ráno chuť máš fackovat.
4. Z ráhnoví do vody spadneš dílem náhody,
tělo tvý žraloci budou žrát,
taková poprava není vůbec votrava,
nestačíš ani svý „sbohem“ dát.
- R:**
- Rec:** Přesto máš tolik rád ten prokletej světa řád,
racků křik když je blíž pobřeží,
přístavu čilej ruch, dehtem provoněnej vzduch,
žiješ dál, na čem víc záleží?
- R:**

29. Vzdálený Pacifik (Pacifik)

1. E $C^{\#}mi$
Nemám čas ti vyprávět ten příběh,
 $Edim$ $F^{\#}mi$
za chvíli mi jede noční vlak,
 $G^{\#}mi$
vím jenom, že ten chlap za mnou příběh'
 $C^{\#}mi$ H
a mezi řečí povídá jen tak.
2. Povídá: „Vem do hrsti svůj rozum,
pomoz mi, já se ti odvděčím,
pohlédni teď nahoru k těm vozům,
všechny jedou směrem na Děčín.“
- R:** $C^{\#}mi$ $G^{\#}$
Vzdálený Pacifik, modravý Pacifik
 A
je přece výzva pro každého chlapa,
 $F^{\#}mi$ H $G^{\#}mi$ $C^{\#7}$
kterej nepodlehl spleenu, řekou dopluje až k Evergreenu,
 $F^{\#}mi$ F E
[: vzdálený modravý Pacifik. :]
3. Vytáhnul jsem z garáže svý fáro,
aby tenhle chlápek nebyl sám,
von si zapálil dlouhý cigáro
a jeli jsme, no to vám povídám.
4. Všechny vozy jako dlouhá nudle,
z Děčína až k moři pletivo,
tak jsme si nakonec řekli „tůdle“
a zašli do Hamburku na pivo.
- R:**
- R:** $F^{\#}mi$ F E
+ [: vzdálený modravý Pacifik ... :] :

30. Velká vlaková loupež (Pacifik)

1. $\begin{matrix} C & F & C & G \\ F & C & D & G \end{matrix}$
Povolal nás jednou k sobě sám velikej Boss,
co má vpředu zlatěj zub a useknutej nos,
 $\begin{matrix} C & F & C & G \\ F & C & G & C \end{matrix}$
„dost mám toho lenošeni,“ rázně povídá,
„každej by se jenom válel a v hospodě pral.“
2. „Krávy se vám pásti nechce, holoubkové mí,
na pastvinách noci prej jsou tuze studený,
vymyslel jsem tedy proto geniální plán,
jak se zmocnit vlaku s poštou, co přijíždí k nám!“

R: $\begin{matrix} C & F & C & G \\ F & C & D & G \end{matrix}$
To byla velká, velká loupež vlaková,
nebyla a nebude už nikdy taková,
 $\begin{matrix} C & F & C & G \\ F & C & G & C \end{matrix}$
velká, velká loupež vlaková,
nebyla a nebude už nikdy taková.

3. Vlak, ten vozí velký bedny a v nich zlatěj prach,
stačí hlavu jasnou mít a vůbec žádněj strach,
o půlnoci na trati ten vejlet začíná,
šéf tu s námi není, prej ho trápí angína.
4. Vlak se řítí, na vagóny všichni naskočí,
než se s kolty strojvedoucí zpátky votočí,
v celým vlaku vypukla hned velká panika,
nějakej ten výstřel v tomhle zmatku zaniká.

- R:**
5. Poštministr dal ruce vzhůru, musíme se ptát,
proč se začal jako blázen na celej vlak smát,
řek' nám klidně: „Dětí pět a ženu doma mám,
za svůj život celej vagón i s tou poštou dám!“
6. Na lup z vlaku koukali jsme s hrůzou po očku,
bylo to jak v sirotčinci ukrást vánočku,
velkej článek přinesly hned ráno noviny,
že bandity pochytili za dvě hodiny.

- R:**
7. Ve vězení ustlali nám lože prkenný,
každej bachař si tu myslí, že jsme šilený,
šéf si doma v klidu sedí, počítá ten lup,
starostma se asi o nás, chudák, celej zhub'.
8. Vložky do bot, plivátka a sova vycpaná,
k tomu pytel na zmije a stolní kopaná,
past na myši, lepidlo a talíř na kostě,
za kolik to všechno prodá, máme starostě.

R:

31. Velrybářská výprava (Pacifik)

1. $\begin{matrix} E & A & H^7 & E \\ C^\#mi & F^\#mi & H^7 & E \end{matrix}$
Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:
„Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!“
 $\begin{matrix} A & H^7 & E \\ C^\#mi & F^\#mi & H^7 & E \end{matrix}$
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
„Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.“
 $\begin{matrix} E & A & H^7 & E \end{matrix}$

R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
 $\begin{matrix} C^\#mi & F^\#mi & H^7 & E \end{matrix}$
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

- R:**
4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
„Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

32. Zlato (Pacifik)

- $\begin{matrix} D & G & D \\ E & A \end{matrix}$
R: Není zlato jako zlato, co se třeptý,
v každým koutku světa svoje zlato máš,
 $\begin{matrix} D & G \\ D & D \end{matrix}$
stačí chatř a v ní Mary pro tvý žití,
 $\begin{matrix} D & A & D \\ D & G & D \end{matrix}$
který sneseš všechno, co na světě máš.

1. V roce šedesátým jeden kovkop kopal,
 $\begin{matrix} E & A \\ D & G \end{matrix}$
až únavou přitom na kolena kles',
díru hlubokou, že nevěděl, kde začal,
 $\begin{matrix} D & A & D \end{matrix}$
napsal závěť a pak do tý díry vlez'.

R:

2. Jednou u Bílýho potoka měl štěstí
jeden, co se v písku hrabal dvacet let,
našel pod balvanem nugget jak půl pěsti,
jinej zastřelil ho nato minut pět.

R:

3. Každěj přijde na to, že je to jen ve snu,
v kterým velký zlatý pole vidáváš,
proto do kredence uklid' karabinu,
střelnej prach, a buď rád, že svůj domov máš.

R:

33. Zvědavá píseň (Pacifik)

- 1: G E^7
 A^7 D^7 G C G D^7
do stanu když zatejká, tak usmívají se jen,
 G E^7
tuhle píseň zvědavou si do chlebníku vem
 A^7 D^7 G C G
a zpívej jí holkám, co mají voči jako len.
- R2:** C H^7
Když ti chatrč znenadání voda odnese
 E^7 A^7
a nebo když tě kanec honí zrána po lese,
 D^7 G E^7
nevochabuj ani chvilku, zpívej z plnejch plic,
 A^7 D^7 G
hned budeš mít na tom světě víc.
2. Tahle píseň zvědavá, ta má čarovnou moc,
i když v lese zabloudíš a padne na tě noc,
mravenci když do spacáku zalezou ti jen,
nic si z toho nedělej a jdi spát klidně ven.
- R2:** Ať tě veze nůbl parník nebo starý prám,
když tě někdo nakopne či spadne na tě trám,
nevochabuj ani chvilku, zpívej z plnejch plic,
hned budeš mít na tom světě víc.
 A^7 D^7 G
- R2:** + hned budeš mít na tom světě víc ...

34. Zlatý údolí (Pacifik)

1. Ami G Ami
Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
 G Ami
slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
 G F
jen osamělý balvan, až uslyší tvé přiznání,
 Dmi E
ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
 Ami G
a že patříš mezi pohany
 F Emi Ami
a místo na jih táhneš na sever.
 C Emi
- R:** F G
Zlatý údolí, touha vzdálená,
 C Emi
je chimérou všech dálek modravejch,
 F G
zlatý údolí, co jen vítr zná,
 Ami Emi
ti v horkým srdci vypaluje cejch,
jak je vzdálený každý mámení
 F G
a druhá strana řeky nemá břeh,
 C Emi
zlatý údolí, zlatý údolí
 F G C
je celý život s rancem na zádech.
2. Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal,
než se někdo cestou zastaví,
pak bude psáno, že jsi tady stál.

R:

R:

35. Znáš vítr (Pacifik)

1. A
Haló, pane, nemám čas s vámi do řeči se dát,
 D A
je to směla, když vám na mně záleží,
 E D A
za chvíli mi jede vlak, nečekejte na zázrak,
 E D A
i když o to vám teď jistě neběží.
2. Haló, pane, je to tak, dejte přezehlit si frak,
ať vám obstarožní hrudník vyniká,
máte talent na úspěch, vsadte na přespolní běh,
i když podstatný vám jistě uniká.
- R:** $D(F, F)$ $E(G, G)$ $A(C, C)$
Znáš vítr, vítr znám, čerstvej jako jarní zem,
 $D(F, F)$ $E(G, G)$ $A(C, C)$
mám přání, přání mám: hledat štěstí právě v něm.
3. Haló, pane, co je zas, léty zmohutněl váš hlas,
vaše dcery odrostly už dětskejch hrám,
jedu vlakem někam ven, chtěl jste život plnej změn,
tak si nastupte a pochopíte sám.
4. Haló, pane, chci jen znát, proč jste náhle zůstal stát,
vaše boty do bláta se nehodí,
mokrá vůně jehličí vaše skráně odličí,
čerstvej vítr správný tóny naladí.

R:

5. C
Haló, pane, to jste vy, za co vděčím náhodě,
 F C
že i o víkendu na vás narazím,
 G F C
jste tu šéfem, a co dál, že jste chvíli o mě stál
 G F C
a že vaši závist pěkně osladím.

6. Haló, pane, co je vám, kde jsou řeči, kde je šarm,
kde je silák, kterej skály přenáší,
všechno končí, buďte rád, pýcha předchází jen pád,
čerstvej vítr každé dobře nesnáší.

R:

R:

2.	Pacifik	Babička Dallila	1
1.	Pacifik	Blátivá cesta	1
3.	Pacifik	Čínská čtvrť	2
4.	Pacifik	Dál, dál, dál	2
5.	Pacifik	Divná láska	2
6.	Pacifik	Jim z fregaty	3
7.	Pacifik	Kalendář	3
8.	Pacifik	Klára	4
9.	Pacifik	Koukej se hnout	4
10.	Pacifik	Listopad	4
11.	Pacifik	Mississippi blues	5
12.	Pacifik	Morytát o řezníku Peroutkovi	5
13.	Pacifik	Mořská víla	6
14.	Pacifik	Někdo si píská	6
15.	Pacifik	Neznámá země	6
16.	Pacifik	Oregon	6
17.	Pacifik	Poraněný koleno	7
18.	Pacifik	Stín na kolejích	7
19.	Pacifik	Stopy sešlapanejších bot	8
20.	Pacifik	Studený slunce	8
21.	Pacifik	Svařený víno	9
25.	Pacifik	Tak šel čas	10
24.	Pacifik	Ten chlap má koňskou náuru	9
22.	Pacifik	Tulácké blues	9
23.	Pacifik	Tvůj čas	9
26.	Pacifik	Už koně mě vítaj'	10
30.	Pacifik	Velká vlaková loupež	12
31.	Pacifik	Velrybářská výprava	12
27.	Pacifik	Vlak do země blues	10
28.	Pacifik	Všivá loď	11
29.	Pacifik	Vzdálený Pacifik	11
32.	Pacifik	Zlato	12
34.	Pacifik	Zlatý údolí	13
35.	Pacifik	Znám vítr	13
33.	Pacifik	Zvědavá píseň	13